

**UCHWAŁA NR XXIII/161/12
RADY GMINY KOŁOBRZEG**

z dnia 28 grudnia 2012 r.

w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Kołobrzeg na rok 2013

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz.1591, z 2002 r. Nr 23 poz.220, Nr 62 poz.558, Nr 113 poz.984, Nr 153 poz.1271, Nr 214 poz.1806, z 2003 r. Nr 80 poz.717, Nr 162 poz.1568, z 2004r. Nr 102 poz.1055, Nr 116 poz.1203, Nr 167 poz.1759, z 2005 r. Nr 172, poz.1441, Nr 175 poz.1457, z 2006 r. Nr 17 poz.128, Nr 181 poz.1337 z 2007r. Nr 48 poz.327, Nr 138 poz.974, Nr 173 poz.1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223 poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 Nr 217 poz.1281)), w związku z art. 10 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 26 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 66, poz. 469, Nr 120, poz. 826, z 2007 r. Nr 7, poz. 47, Nr 82, poz. 558, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 63, poz. 520, Nr 92, poz. 753, Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 143, poz. 962, Nr 213, poz. 1396, Nr 228, poz. 1486, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 105, poz. 614, Nr 117, poz. 678 Nr 240 poz. 1431.) Rada Gminy Kołobrzeg uchwała co następuje:

§ 1. Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Kołobrzeg na rok 2013 w treści określonej w załączniku stanowiącym integralną część uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Julian Nowicki

Uzasadnienie

Realizacja zadań objętych ustawą z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii prowadzona jest w postaci Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii uchwalanego przez Radę Gminy. W Gminie Kołobrzeg Program realizowany będzie przez Gminną Komisję Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Gminny Program
Przeciwdziałania Narkomanii
Gminy Kołobrzeg na 2013r.

Wprowadzenie

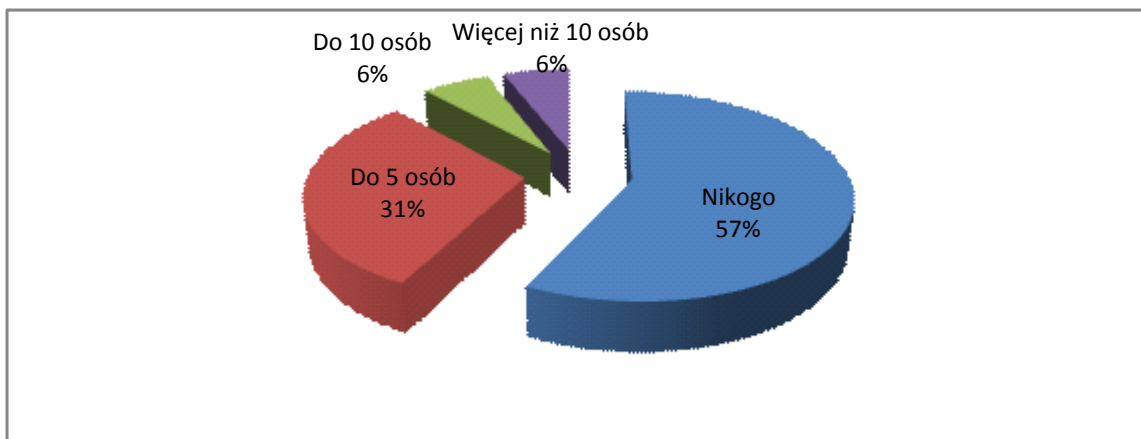
Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Gminie Kołobrzeg jest dokumentem uchwalanym przez Radę Gminy na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii. W naukach społecznych, a także w polityce zdrowotnej i wymiarze sprawiedliwości, pojęcie narkomanii rozszerza się na całokształt zagadnień związanych z problemami zdrowotnymi, funkcjonowaniem w rolach społecznych, konfliktem z prawem, ekonomią. Szczególnie niepokojące jest rozszerzanie tego zjawiska wśród młodzieży. Panuje wśród niej błędny pogląd, że krótkotrwałe i incydentalne zażywanie narkotyków nie jest szkodliwe dla zdrowia i nie prowadzi do uzależnienia. Głównym celem programu będzie więc ograniczenie używania narkotyków i związanych z tym problemów, a także wspieranie szkół w rozwijaniu działań profilaktycznych

I. Postawy wobec narkotyków dorosłych mieszkańców gminy

Pomimo, iż problem stosowania narkotyków dotyczy głównie ludzi młodych, warto poznać, jakie są postawy dorosłych wobec tej substancji psychoaktywnej.

Spośród badanych mieszkańców gminy większość badanych (58%) nie zna w swoim otoczeniu nikogo, kto używałby narkotyków – choć pozostali wskazują na znajomość od kilku do dziesięciu osób używających narkotyki.

Wykres 1: Znajomość osób używających narkotyków w środowisku badanych (dane w procentach)

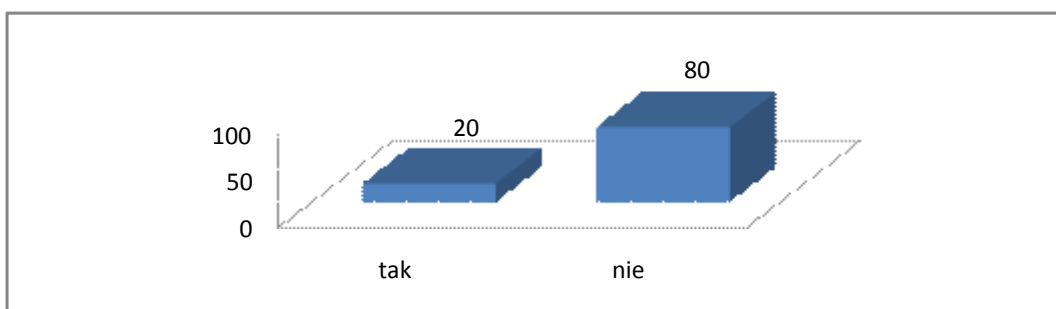

Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

Z deklaracji badanych można wnioskować, że w gminie zjawisko używania narkotyków jest zauważalnym problemem, warto przypomnieć, iż na skali znaczących problemów w gminie narkomania zajmowała stosunkowo wysoką pozycję.

Duża jednak grupa osób posiada wiedzę na temat źródeł zaopatrywania się w narkotyki – 20% przebadanych dorosłych mieszkańców gminy wie gdzie i u kogo można je kupić.

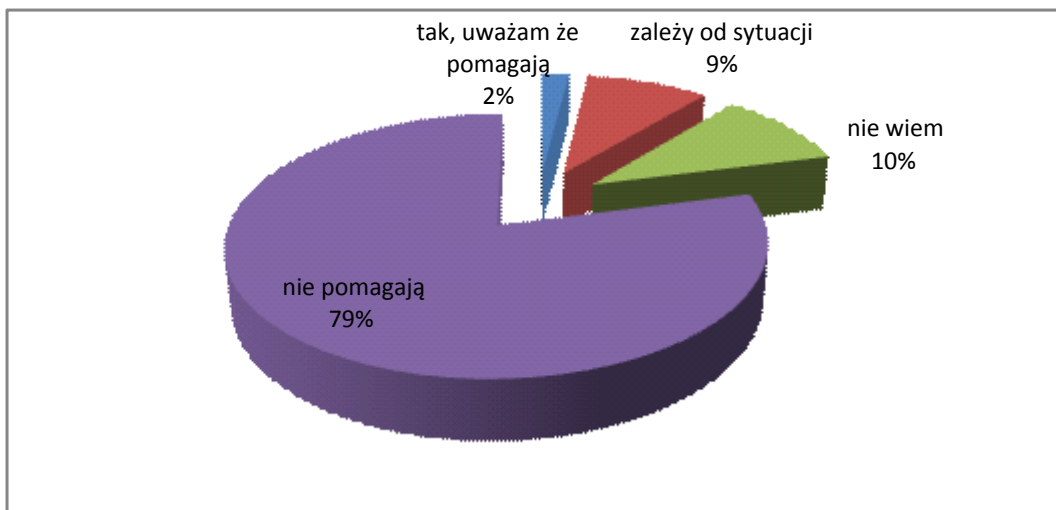
Wykres 2: Czy wiesz gdzie i u kogo można kupić narkotyki (dane w procentach)

Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

Sięganie po alkohol w sytuacjach kryzysowych to jeden z sygnałów ryzykowanego picia alkoholu, mogącego grozić uzależnieniem. Również używanie narkotyków w takich sytuacjach nasila ich uzależniające działanie. Spośród mieszkańców gminy część jest skłonna traktować alkohol i narkotyki za dobry sposób na radzenie sobie ze stresem, 79% badanych uważa, że nie pomagają one w kryzysie, jednocześnie 9% uzależnia to od konkretnej sytuacji. Niepokojące jest także to, że 10% badanych przyznaje, że nie posiada wiedzy na ten temat. Zdaniem 2% alkohol lub narkotyki pomogą w przezwyciężeniu kryzysu.

Wykres 3: Czy alkohol lub narkotyki pomagają w sytuacji kryzysowej? (dane w procentach)

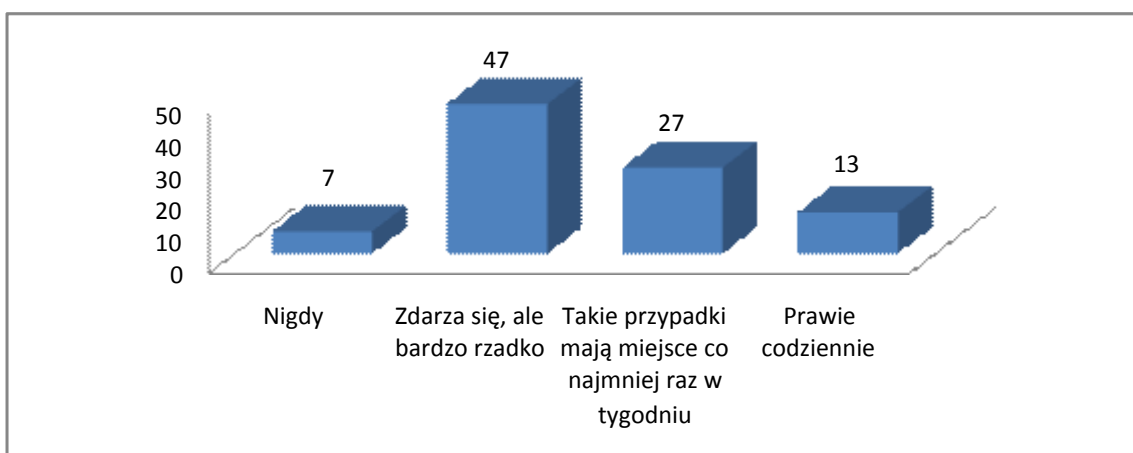
Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

Mieszkańcy gminy są dosyć radykalni w zakresie poglądów dotyczących szkodliwości substancji zwanych dopalaczami, 89% badanych potwierdza że działanie tych produktów może być równie szkodliwe, co stosowanie narkotyków.

2. Pracownicy punktów sprzedaży wobec wyrobów tytoniowych

Podobnie jak w przypadku alkoholu, większość pracowników punktów sprzedaży alkoholu i papierosów było zgodnych, co do tego, iż papierosy powinny być sprzedawane tylko osobom pełnoletnim. Dla 60% badanych taką granicę powinien stanowić 18 rok życia, dla 7% ukończone 21 lat, 7% sprzedawców uważa że sprzedaż wyrobów tytoniowych nie powinna być ograniczana wcale. Pomimo prawnie sankcjonowanych ograniczeń wiekowych dla sprzedaży papierosów, często nieletni próbują je zakupić w punktach sprzedaży. Jak wskazują jednak badani pracownicy tych punktów – w analizowanej gminie takie przypadki mają miejsce dosyć często.

Wykres 4: Próby zakupu papierosów przez nieletnich (dane w procentach)

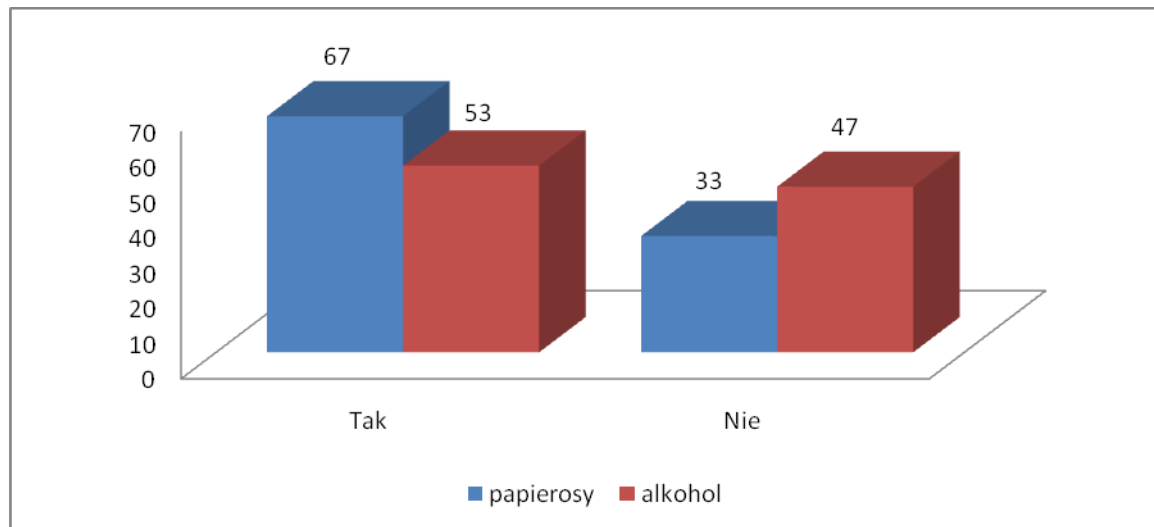

Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

13% badanych spotyka się z takimi sytuacjami prawie codziennie, 27% badanych wskazuje na występowanie takich zdarzeń częściej niż raz w tygodniu, a 47% pracowników punktów sprzedaży przyznaje, iż zdarzają się one, ale bardzo rzadko. Wśród badanych

Podobnie jak w przypadku alkoholu, duża część sprzedawców (67%) potwierdziła, że znają przypadki sprzedaży papierosów nieletnim. Sami badani raczej zaprzeczają jednak, by sprzedawali papierosy niepełnoletnim. Deklaruje tak 87% badanych. 7% przyznaje, że zdarza im się sprzedaż wyrobów tytoniowych osobie nieletniej, pozostali nie odpowiedzieli na to pytanie.

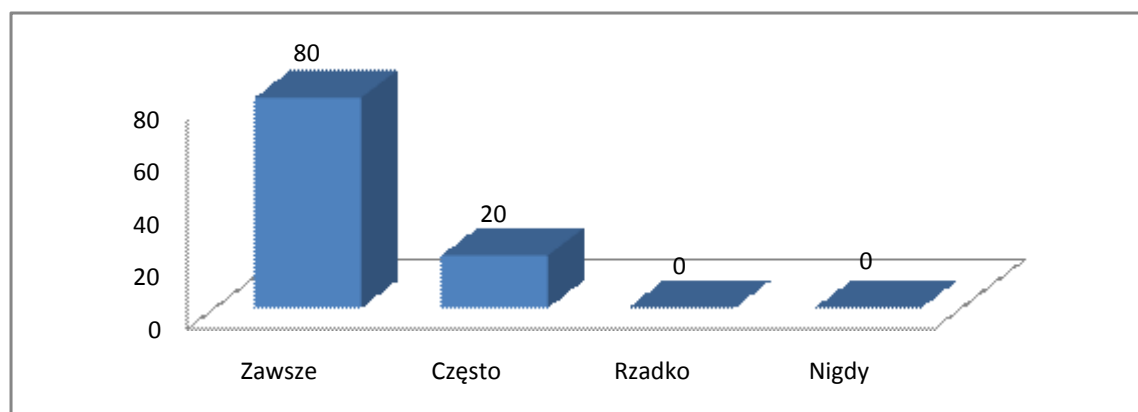
Wykres 5: Czy wiesz o przypadkach sprzedaży papierosów/alkoholu nieletnim? (dane w procentach)

Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

O ile ustawa dokładnie precyzuje wiek, od którego można sprzedać alkohol i papierosy w punkcie sprzedaży – o tyle nie zawsze łatwo jest jednoznacznie ocenić wiek klienta. W takiej sytuacji sprzedawcy zobowiązani poprosić o dowód osobisty potwierdzający jego pełnoletniość. **Według deklaracji, 80% badanych w zawsze w takiej sytuacji prosi o okazanie dokumentu. 20% badanych w przypadku wątpliwości dotyczących wieku kupującego często prosi o okazanie dokumentu potwierdzającego pełnoletniość.**

Wykres 6: W przypadku wątpliwości, jak często pytasz o dowód potwierdzający pełnoletniość klienta? (dane w procentach)

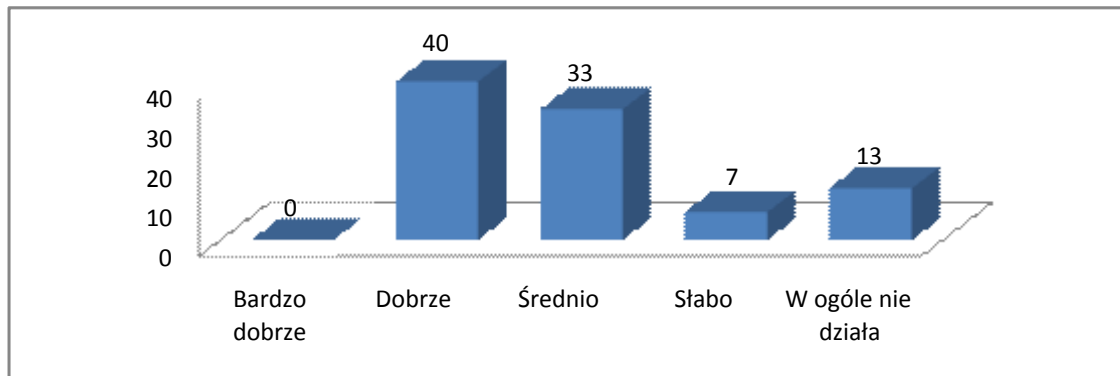

Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

W odpowiedzi na pytanie o to, jak sprzedawcy oceniają funkcjonowanie kontroli

kontrolę jako dobre, 33% natomiast stwierdziło że kontrola funkcjonuje średnio. Spośród badanych sprzedawców alkoholu i wyrobów tytoniowych 7% oceniło funkcjonowanie kontroli jako słabe, 13% uważa że kontrola nie działa wcale.

Wykres 7: Ocena kontroli sprzedaży alkoholu i wyrobów tytoniowych (dane w procentach)

Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

II. Młodzież w gminie Kołobrzeg wobec problemów związanych z paleniem papierosów i piciem alkoholu

1. Palenie papierosów

Jedną z najbardziej popularnych i powszechnie dostępnych substancji uzależniających jest nikotyna. Palenie tytoniu – jako jedna z legalnych, dopuszczonych do sprzedaży substancji psychoaktywnych - nie jest przedmiotem aż tak szerokiej dyskusji społecznych jak nadużywanie alkoholu czy stosowanie narkotyków. Niewątpliwie przyczyną takiego stanu rzeczy jest fakt, iż palenie papierosów nie ma tak daleko idących konsekwencji społecznych – choć bardzo poważne zdrowotne. Udział zgonów z powodu chorób wywołanych przez palenie sięga 15% wszystkich zgonów, czyli co siódma osoba umiera wyłącznie z powodu palenia¹. Palenie papierosów jest przyczyną 30% przedwczesnych zgonów dorosłych mężczyzn w Polsce. Żaden inny pojedynczy czynnik nie ma tak istotnego negatywnego wpływu na stan zdrowia polskiej populacji.

W populacji ogólnopolskiej na przestrzeni ostatnich kilku dekad obserwowany jest spadek liczby osób palących. Na początku lat osiemdziesiątych (1982) regularne palenie deklarowało 62% mężczyzn i 30% kobiet, ale już pod koniec tej dekady paliło tylko 50% mężczyzn i 22% kobiet.² Z analiz Głównego Urzędu Statystycznego wynika, iż w latach dziewięćdziesiątych (1996) w polskiej populacji było 35,3% palaczy, przy czym spośród mężczyzn paliło 47,3%, zaś spośród kobiet 24,5%. Te dane pokazują nową tendencję – otóż okazuje się, że stosunkowo szybko maleje liczba palących mężczyzn, ten trend jednak nie dotyczy kobiet. Odsetek palących kobiet bądź wcale nie maleje (w latach dziewięćdziesiątych w porównaniu do lat osiemdziesiątych nawet wzrósł) bądź maleje znacznie wolniej. Potwierdzają to najnowsze dane. W 2004 roku w Polsce paliło 30,1% dorosłych mieszkańców

(przy czym regularne palenie deklarowało 26,3%). Spośród mężczyzn paliło 38% (regularnie – 33,9%), zaś spośród kobiet 23,1% (regularnie – 19,3%). Nieduży odsetek osób (zarówno kobiet jak i mężczyzn) deklarował palenie okazjonalne – ok. 4%.³ Daje się więc zauważyć duży spadek odsetka palących mężczyzn (o prawie 10 punktów procentowych w ciągu 8 lat), i niezauważalny prawie spadek palących kobiet (o 1,4 punktu procentowego). Faktem jest jednak, iż znacznie więcej kobiet niż mężczyzn nigdy nie paliło. W populacji ogólnopolskiej prawie 62% kobiet i tylko 40% mężczyzn deklaruje, iż nigdy nie palili.

Najnowsze badania CBOS pokazują, że w Polsce w dalszym ciągu pali papierosy ok. 32% ogółu społeczeństwa, przy czym mężczyźni prawie dwukrotnie częściej niż kobiety. Palenie deklaruje dwie piąte mężczyzn (40%) i jedna czwarta kobiet (24%).⁴

Odrębny problem stanowi palenie wśród dzieci i młodzieży. W tym zakresie również można dostrzec pozytywne trendy. Badania prowadzone w 2008 roku wśród młodzieży szkolnej pokazały, iż palenie staje się dla nich coraz mniej atrakcyjne. Wprawdzie regularne palenie zadeklarowało wówczas 22% badanej młodzieży, a okazjonalne, – 18% – ale był to i tak najniższy odsetek od kilkunastu lat. Wśród młodzieży szkolnej mniej palą dziewczęta oraz uczniowie liceów.

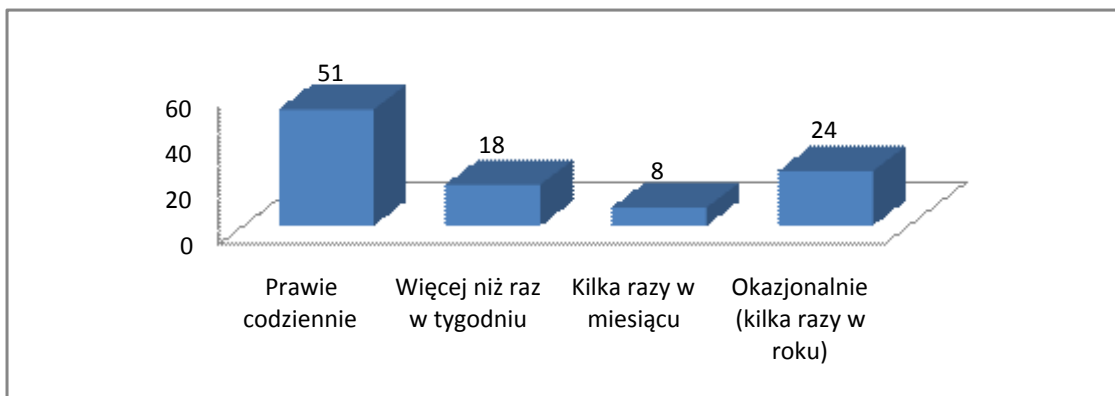
W gminie Kołobrzeg kontakt z papierosami zadeklarowało 14% uczniów szkół podstawowych i gimnazjalnych.

Pierwszego papierosa uczniowie najczęściej wypalali w szkole (tak deklaruje 36% palących uczniów). Sprzyjającą sytuacją dla pierwszych doświadczeń w tym zakresie były także wagary (29% wskazań). Pozostałe sytuacje, sprzyjające inicjacji nikotynowej wymieniane były przez uczniów znacznie rzadziej: wakacje – 14%, dyskoteka lub pub – 3% (odsetki wyliczone wobec uczniów deklarujących kontakt z papierosami).

Uczniowie często przyznają, że pierwszego papierosa zapalili w towarzystwie znajomych i za ich namową - potwierdza to 29% uczniów deklarujących kontakt z paleniem. Wśród powodów palenia uczniowie także często wskazywali rówieśników. 19% uczniów pali dla towarzystwa, 10% z przyzwyczajenia, 12% w chwilach smutku a 46% wskazuje na inne powody.

Dosyć systematycznie pali w sumie 69% uczniów deklarujących palenie, przy czym 51% - wskazuje na codzienne palenie, a 18% - na kilkakrotne w ciągu tygodnia. 24% uczniów deklaruje okazjonalne palenie (kilka razy roku).

Wykres 8: Częstotliwość palenia wśród młodzieży szkolnej w gminie (dane w procentach wyliczonych wobec osób deklaruujących kontakt z papierosami)

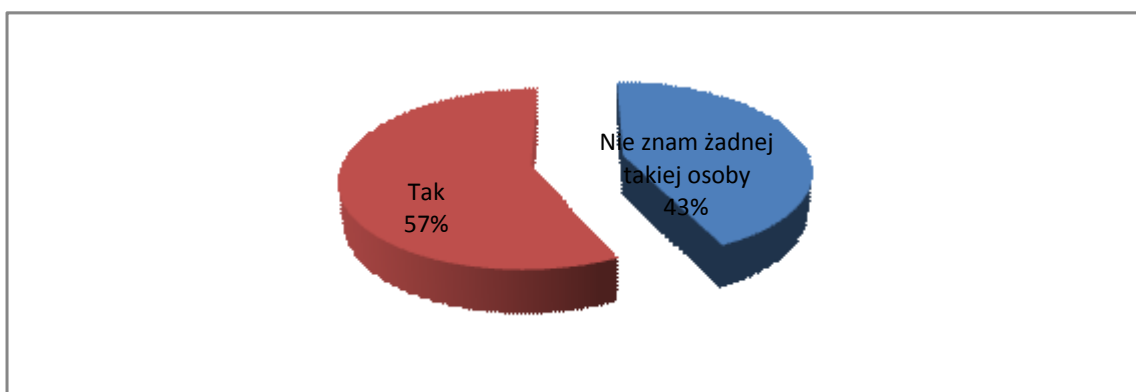

Źródło

Badania ankietowe CRPS-Warszawa

Badani młodzi ludzie dość często przyznają się do palenia i mają wokół siebie całkiem sporo palących znajomych. 43% badanych uczniów wskazuje, że nie zna nikogo, kto nie mając skończonych 18 lat - paliłby papierosy. Rozkład odpowiedzi na to pytanie wskazywać może na niemałe rozpowszechnienie zjawiska palenia tytoniu wśród gminnej młodzieży.

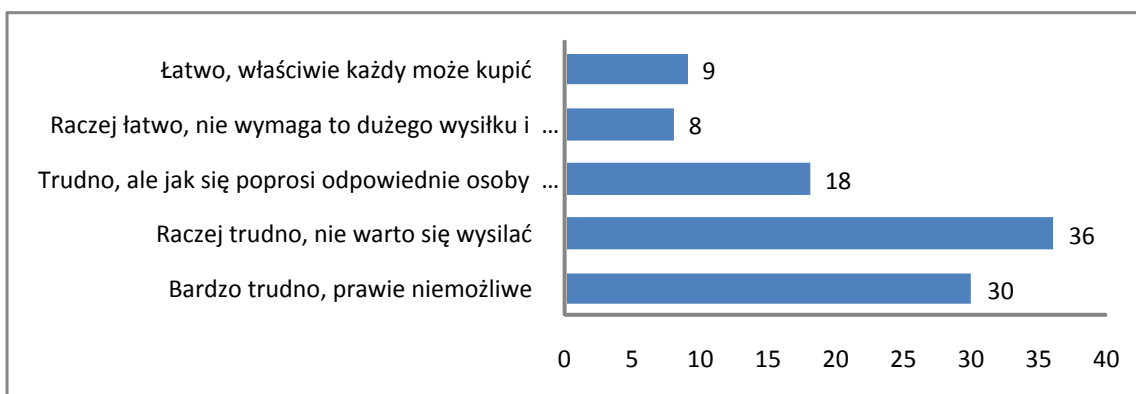
Wykres 9: Ile znasz osób poniżej 18 lat, które palą papierosy? (dane w procentach)

Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

Warto również zwrócić uwagę na fakt, iż uczniowie nie uważają papierosów za towar trudno dla nich dostępny. 9% twierdzi, że jest to bardzo łatwe zadanie i każdy może kupić papierosy. Dla 30% uczniów gminnych szkół kupno papierosów leży poza zasięgiem ich możliwości.

Wykres 10: Trudność kupienia papierosów w opinii młodzieży (dane w procentach)

Warto jeszcze zwrócić uwagę na fakt, iż może się zdarzyć, że młodzi ludzie będą traktować palenie jako sposób na radzenie sobie w trudnych sytuacjach.

- 1% z nich zdecydowanie stwierdza, że palenie pomaga w ciężkiej sytuacji.
- 6% uzależnia to od sytuacji (czyli również zakłada taką możliwość).
- Większość uczniów (76%) jednak zaprzecza temu, że palenie może być sposobem na stres i trudne sytuacje życiowe.
- 16% nie ma wiedzy na ten temat.

Uczniowie stosunkowo wysoko oceniają swoją wiedzę na temat zdrowotnych konsekwencji palenia. 32% uczniów zna ogólne skutki palenia, 49% potrafi powiedzieć jaki wpływ ma palenie na poszczególne funkcje organizmu, a pozostałe 15% nie zna konsekwencji palenia papierosów.

Zdaniem 48% uczniów, ich rodzice nie wiedzą o ich paleniu papierosów, według 16% rodzice domyślają się tego, 14% rodziców badanych uczniów wie o paleniu ich dziecka i interweniuje surowymi karami lub wizytą w poradni, 23% rodziców podejmuje rozmowę z palącym dzieckiem.

Analiza powyższych wyników pozwala na stwierdzenie, iż zjawisko palenia papierosów wśród uczniów gminnych szkół – na podstawie ich deklaracji - wydaje się być dość szeroko rozpowszechnione. Kontakt z papierosami deklaruje duża grupa uczniów a dodatkowo spora część z nich pali systematycznie i od długiego czasu. Palący uczniowie - najprawdopodobniej przebywają również wśród osób palących – stąd deklarują znajomość znacznej liczby palących rówieśników.

2. Stosowanie narkotyków przez młodzież szkolną

Narkomania, z którą boryka się współczesne społeczeństwo polskie ma obecnie nowe oblicze. Dotyczy przede wszystkim ludzi młodych, przy czym trudno jest ustalić jakąkolwiek statystyczną prawidłowość odnośnie środowisk, które są „narkomanotwórcze”. Młodzi ludzie biorący narkotyki pochodzą zarówno z rodzin biednych – jak i bogatych, pełnych i rozbitych, z małych miasteczek – i dużych miast.⁵ Nie bez wpływu na to zjawisko pozostaje sytuacja ogólnospołeczna w Polsce. Chaos w dziedzinie aksjologicznej, brak autorytetów i ideałów – a do tego bezrobocie, brak perspektyw, trudna sytuacja materialna wielu grup społecznych – są to zawsze czynniki sprzyjające narastaniu negatywnych zjawisk społecznych.

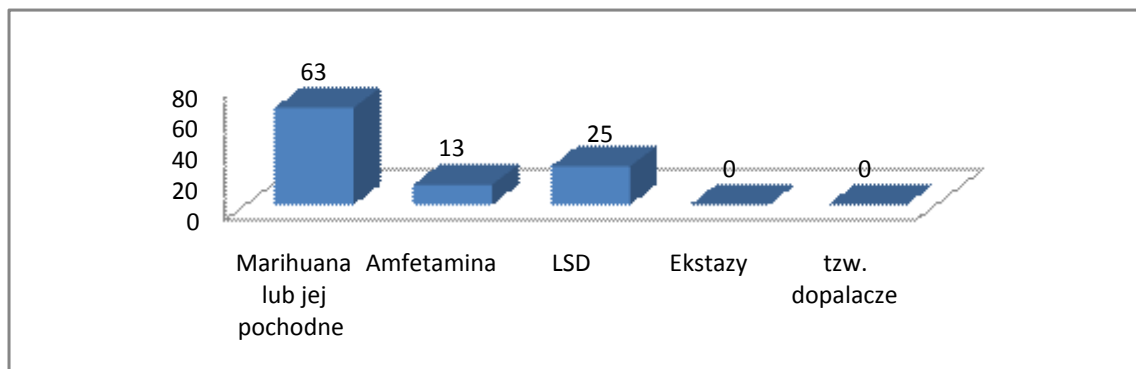
Zwiększyła się podaż i różnorodność narkotyków na nielegalnym rynku, a tym samym ich dostępność. Zmieniły się zarówno wzory używania – jak i rodzaj najczęściej używanych substancji. Niepokojący jest fakt, że zmieniła się również ocena stosowania niektórych narkotyków, dopuszczająca używanie niektórych substancji w efekcie podążania za modą,

gdzie narkotyki stają się elementem towarzyszącym zabawom młodzieży, czy wspomagają młodych ludzi w nauce.

Młodzieńcze eksperymentowanie z narkotykami sprowadza się najczęściej do doświadczeń z marihuaną, która jest najczęściej używanym przez młodzież narkotykiem.⁶

Młodzi ludzie – uczniowie szkół w gminie – stosunkowo często przyznają się do doświadczeń z narkotykami. Spośród wszystkich badanych uczniów, 17% uczniów przyznało, że miało kontakt z narkotykami.

Wykres 11: Najczęściej używane narkotyki (dane w procentach wyliczonych wobec uczniów deklarujących kontakt z narkotykami)

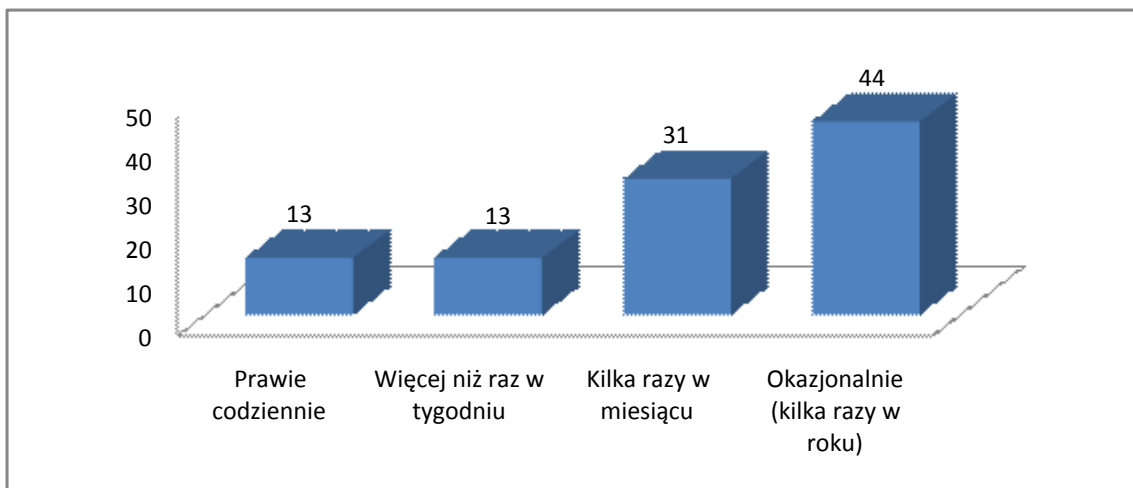
Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

Podobnie jak wśród polskiej młodzieży, w gminie Kołobrzeg najpopularniejsza jest marihuana – do jej używania przyznaje się 63% uczniów deklarujących kontakt z narkotykami. W następnej kolejności uczniowie wymieniają LSD (25% uczniów deklaruje jej używanie) i amfetaminę.

Okoliczności pierwszego kontaktu z narkotykami są różnorodne. Według deklaracji uczniów, do inicjacji narkotykowej najczęściej dochodzi w szkole (77% wskazań). Mało spójne jednak z tymi deklaracjami są odpowiedzi uczniów na pytanie dotyczące tego, czy zdarzyło się im przebywać na terenie szkoły pod wpływem narkotyków. Potwierdziło to jedynie 15% uczniów deklarujących kontakt z narkotykami. Kolejne najbardziej sprzyjające okoliczności inicjacji narkotykowej wskazywane przez uczniów to wakacje (9%), węgry (11%) i dyskoteka (4%).

Pozytywnym aspektem w analizowanych badaniach jest fakt, iż prawie połowa uczniów (44%) deklarujących używanie narkotyków wskazuje że sięgają po nie jedynie okazjonalnie. Jednak na częstszy niż raz w tygodniu kontakt z narkotykiem wskazało 26% biorących uczniów.

Wykres 12: Częstotliwość sięgania po narkotyki przez uczniów (dane w procentach wyliczonych wobec uczniów deklarujących kontakt z narkotykami)

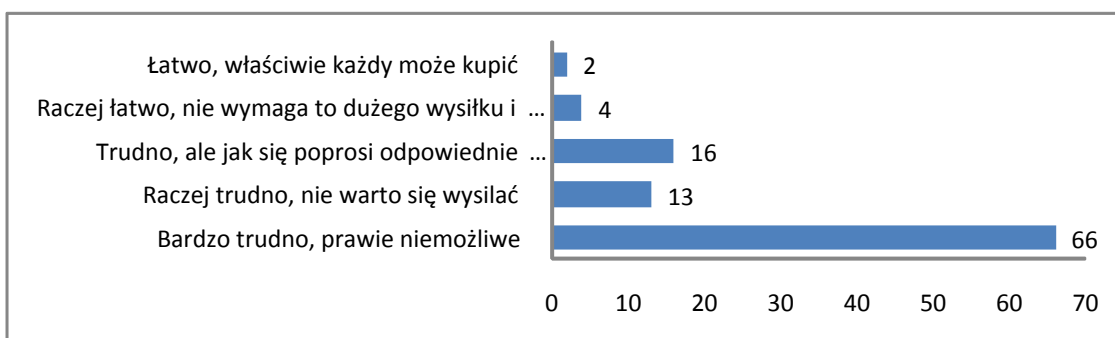
Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

Uczniowie sięgają po narkotyki w chwilach silnych emocji (25% wskazań), dla towarzystwa (19%) i z przyzwyczajenia (13%) oraz z innych, nie wymienionych, powodów (44%).

Uczniowie w dużej mierze są przekonani, że rodzice nie wiedzą ich narkotykowych doświadczeniach, taką odpowiedź wskazało 33% biorących uczniów. Rodzice 6% mając świadomość problemu interweniują karząc lub mobilizując do wizyty w poradni. Zdaniem 22% uczniów, rodzice nie interweniują, choć domyślają się istnienia problemu. W ocenie 28% uczniów zażywających narkotyki, rodziców to nie interesuje a rodzice 11% uczniów podejmują temat brania narkotyków przez ich dziecko w rozmowach.

Spośród wszystkich badanych uczniów – 13% wie gdzie i u kogo można kupić narkotyki, choć jak stwierdzają badani – nie jest to już tak łatwe jak w przypadku papierosów czy nawet alkoholu.

Wykres 13: Trudność zakupu narkotyków w ocenie młodzieży szkolnej (dane w procentach)

Źródło: Badania ankietowe CRPS-Warszawa

Dla 66% badanych uczniów zakup narkotyków leży poza zasięgiem ich możliwości i jest to według nich najtrudniejsza do zdobycia substancja psychoaktywna. Tylko 2% uważa, że narkotyki są łatwo dostępnym towarem. Najłatwiej zdaniem badanych zakupić jest papierosy, a następnie alkohol, zaś narkotyki, które nie są legalnie dostępne, są

najtrudniejszym do zdobycia towarem, choć jak się okazuje dla części uczniów nie jest to niemożliwe.

Uczniowie szkół w gminie zdają się mieć świadomość, iż narkotyki nie są dobrym sposobem na rozwiązywanie ich problemów.

- Zdecydowana większość z nich (74%) stwierdza zdecydowanie, że narkotyki nie pomagają w sytuacjach kryzysowych.
- Duży odsetek uczniów nie posiada wiedzy na ten temat (22%).
- Niemniej jednak 1% młodych ludzi jest skłonna traktować narkotyki jako antidotum na swoje problemy.
- Dodatkowo 4% uzależnia to od sytuacji.

Badani uczniowie (39%) wie ogólnie, jakie są skutki ich zażywania, 21% jest w stanie wskazać ich wpływ na poszczególne funkcje organizmu, a 40% tych konsekwencji nie zna. Mniejszy procent uczniów (26%) nie zna prawnych konsekwencji posiadania narkotyków. Kary te zna 44% badanych uczniów, a 23% potrafi powiedzieć dokładnie jakie grożą za to sankcje.

Uczniowie szkół w gminie stosunkowo często przyznają się do doświadczeń z narkotykami a wśród tych, którzy mieli z nimi kontakt najbardziej popularnym narkotykiem jest marihuana. Niepokojące jest to, że dla dużej grupy uczniów, zdobycie narkotyków jest możliwe przy mniejszym lub większym nakładzie wysiłków. Zgodnie z oceną wysokiej wagi zagrożenia problemem narkomanii w badaniu dorosłych mieszkańców gminy, sami młodzi odslaniają swoje zainteresowanie eksperymentowaniem z substancjami psychoaktywnymi. Tym bardziej warto nasilić profilaktykę w tym zakresie kierowaną do uczniów.

W obszarze profilaktyki rozwiązywania problemów alkoholowych i narkomanii w gminie należy zwrócić uwagę na środowisko szkolne. Niemały odsetek badanej młodzieży szkolnej deklaruje osobiste spożywanie alkoholu i palenie papierosów, a ich deklaracje dotyczące znajomości palących i pijących rówieśników również zdają się wskazywać, iż nie są to zjawiska marginalne w środowisku szkolnym gminy. Niezbędna więc wydaje się kontynuacja działań profilaktycznych ukierunkowanych na dzieci i młodzież gminnych szkół.

Koniecznością jest kształtowanie kompetencji młodych ludzi w zakresie właściwych postaw wobec alkoholu, papierosów i narkotyków, a także kompetencji psychologicznych i osobowościowych, bowiem w badanej gminie młodzi ludzie próbują tych substancji zarówno z własnej inicjatywy, jak i ulegają presji znajomych. Pomimo tego, iż gmina podejmuje szereg działań profilaktycznych w środowisku szkolnym, wydaje się, że należy poszerzyć ich ofertę, ukierunkowując ją przede wszystkim na alkohol oraz palenie papierosów i kierując do

przestrzegania przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, oraz wszystkich przepisów normujących właściwe postawy i pożądane zachowania społeczne.

Konsekwentna realizacja Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii może przyczynić się do poprawy parametrów zachowań wobec narkotyków, alkoholu i papierosów zarówno dorosłych jak i nieletnich mieszkańców gminy.

III. Na podstawie przeprowadzonych w gminie Kołobrzeg badań monitoringowych w 2013r. planuje się podjęcie następujących działań:

1. W celu zwiększenia dostępności terapeutycznej – planuje się sfinansować zatrudnienie psychoterapeuty uzależnień w punkcie konsultacyjnym w Kołobrzegu przy ul.Trzebiatowskiej 48a, a także udzielać rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej oraz wspierać placówki leczenia odwykowego. Wskaźnikiem do ewaluacji programu będzie liczba osób zgłaszających się do punktu lub przychodni leczenia uzależnień.
2. W celu zapewnienia mieszkańcom dostępu do informacji związanych z problemami narkomanii, w szczególności wśród dzieci i młodzieży planuje się sfinansować rekomendowane programy edukacyjne i profilaktyczne, a także propagowanie broszur, ulotek, itp. Wskaźnikiem do ewaluacji programu będzie liczba zrealizowanych programów i liczba osób w nich uczestniczących.
3. W celu ograniczania problemów związanych z narkomanią podjąć współpracę z organizacjami pozarządowymi, Policją, Sądem. Wskaźnikiem do ewaluacji będzie liczba podjętych interwencji w/w zakresie.

IV. Działania wobec osób uzależnionych

Prawny przymus leczenia w obowiązującym stanie prawnym przewidują m.in. przepisy:

- Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. 07.70.473 z późn. zm.);
- Ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U.9 4.111.535 z późn. zm);
- Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zm.).

V. Zasady finansowania programu

1. Środki na finansowanie gminnego Programu Przeciwdziałania narkomanii pozyskiwane są następujących źródeł:

-opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wnoszonych przez podmioty gospodarcze .Przewidziany wydatki na realizację programu w roku 2013 - 5000,00zł. Realizatorem Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w 2013 roku jest Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.